

Denne boken vil ta for seg universelle sannheter av høyeste rang og sjelens utfordringer og muligheter.

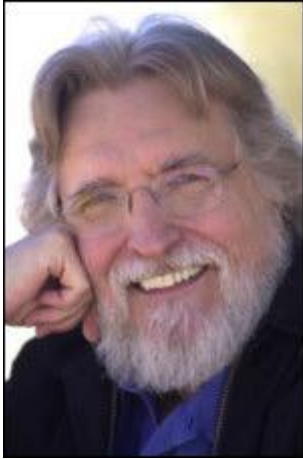
"Dette er en høyst uvanlig bok. Jeg sier det som en som har hatt svært lite å gjøre med å skrive den. Alt jeg egentlig gjorde, var å være til stede, stille noen spørsmål og deretter ta diktat."

Dette sier Neale Donald Walsch i innledningen til denne tredje og siste boken i trilogien *Himmelske samtaler*.

Påskesøndag 1994 forberedte Walsch seg på å ta fatt på Bok 3. Han satt og ventet på Gud, for Gud hadde lovet å komme, slik Hun hadde gjort de siste to årene. Og Gud kom som Han hadde lovet - Dermed var Bok 3 i gang - den viktigste boken i trilogien. Dette er boken om de universelle sannheter.

Mange av spørsmålene du får svar på, har mennesket grublet over til alle tider, andre er dagsaktuelle og allmenngyldige.

Verdens befolkning er på vei inn i en ekstraordinær tidsepoke, hevder Walsch. I løpet av de nærmeste årene vil det bli fattet beslutninger som avgjør retningen for de kommende desennier. Derfor anmoder han oss på det sterkeste om å lese denne boken. Den har et budskap til oss - et viktig budskap som kan forandre verden, sier *Neale Donald Walsch*.

Neale Donald Walsch har ført i pennen en rekke bøker basert på hans egne dialoger med Gud, blant annet *Himmelske samtaler, bok 1, 2, 3, Vennskap med Gud, Samhørighet med Gud, De Nye Åpenbaringene, Morgendagens Gud m.m.* Han har blant annet opprettet Humanity's Team som er et verdensomspennende team med mennesker med en felles visjon om å skape en bedre verden. Vi innser at menneskeheten er i alvorlig krise. Det ser vi nye eksempler på hver eneste dag. Det er en krise som ikke kan løses med verken politiske, økonomiske, juridiske, militære eller religiøse virkemidler. Krisen som verden står overfor i dag, er forankret i vår oppfatning om hva livet er. Det er en åndelig krise. Derfor kan den bare løses ved å endre vår oppfatning om livet selv.

Norsk: www.humanitysteam.no / Hovedadresse: www.cwg.org

Innledning

Dette er en høyst uvanlig bok. Jeg sier det som én som har hatt svært lite å gjøre med å skrive den. Alt jeg egentlig gjorde, var å være til stede, stille noen spørsmål og deretter ta diktat.

Det er alt jeg har gjort siden 1992, da disse samtalen med Gud tok til. Det året var jeg dypt deprimert, og ropte ut i sjelenød: Hva skal til for å få et liv til å fungere? Og hva har jeg gjort for å fortjene et liv i slikt vedvarende strev?

Jeg skrev disse spørsmålene ned på en gul skriveblokk, som et opprørt brev til Gud. Til mitt store sjokk svarte Gud. Svaret kom i form av ord som ble hvisket i mitt sinn av en Stemmelses Stemme. Jeg var heldig nok til å ha skrevet disse ordene ned.

Det har jeg holdt på med i over seks år nå. Og ettersom jeg ble fortalt at denne private samtalen en gang ville bli en bok, sendte jeg mot slutten av 1994 den første bunken med disse ordene til et forlag. Syv måneder senere sto de i hyllene i bokhandlene. Når dette skrives, har boka vært på bestselgerlista i New York Times i 91 uker.

Annet bind i dialogen ble også en bestselger, og var på Times-lista i flere måneder. Og her er tredje og siste del av denne uvanlige samtalen.

Det tok fire år å skrive denne boka. Den kom ikke av seg selv. Avstanden mellom hvert inspirerte øyeblikk var enorm, mer enn en gang strakte den seg over et tidsrom på seks måneder. Ordene i den første boka ble diktet i løpet av et år. Den andre boka ble gjennomført på noe lengre tid. Men den siste delen måtte skrives mens jeg var i offentlighetens søkelys. Overalt der jeg har beveget meg siden 1996, har jeg ikke hørt annet enn "Når utkommer Bok 3?", "Hvor er Bok 3?", "Når kan vi forvente Bok 3?"

Du kan forestille deg hva dette gjorde med meg, og hvilken betydning det fikk for prosessen med å gjennomføre den. Jeg kunne like gjerne ha elsket midt på Yankee stadion.

Faktisk ville det ha vært mer uforstyrret. Mens jeg skrev Bok 3, hadde jeg følelsen av å bli betraktet av fem millioner mennesker hver gang jeg grep fatt i pennen, mennesker som ventet og som merket seg ved hvert eneste ord.

Jeg sier ikke dette for å gratulere meg selv med å ha fullført boka, men snarere for ganske enkelt å forklare hvorfor det har tatt så lang tid. De øyeblikk da jeg har vært mentalt, åndelig og fysisk alene i løpet av de siste årene, har vært svært få og spredte.

Jeg tok fatt på denne boka våren 1994, og alle de tidlige tekstpartiene ble skrevet i løpet av den tidsperioden. Deretter var det pause på mange måneder, til slutt et helt år, før de avsluttende kapitlene omsider ble skrevet i løpet av våren og sommeren 1998.

En ting kan du være trygg på: Boka ble ikke presset fram på noen måte. Enten kom inspirasjonen i ren form, hvis ikke la jeg rett og slett pennen fra meg og nektet å skrive - ved en anledning i godt over 14 måneder. Jeg hadde bestemt meg for ikke å skrive noen bok, dersom valget sto mellom det og å måtte skrive en bok fordi jeg hadde sagt at jeg skulle gjøre det. Selv om dette gjorde forleggeren min litt urolig, var det viktig for at jeg skulle tro på det jeg drev med, uansett hvor lang tid det ville ta. Jeg presenterer den nå for deg, i fortrolighet. Denne boka oppsummerer læren i de to første bindene i trilogien, og fører den videre til en logisk konklusjon som kan ta pusten fra en.

Dersom du har lest forordet til en av de to første bindene, vet du at jeg i begge tilfeller var litt engstelig. Redd, faktisk, for hva responsen på disse skriviene ville bli. Denne gangen er jeg ikke redd. Jeg har overhodet ingen frykt når det gjelder Bok 3. Jeg vet at den med sin innsikt og sin sannhet, sin varme og sin kjærlighet vil røre mange av dere som leser den.

Jeg anser dette for å være hellig åndelig materiale. Jeg ser nå at det gjelder for hele trilogien, og at disse bøkene vil bli lest og studert i årtier, til og med i generasjoner. Kanskje i århundrer. Fordi trilogien samlet dekker en utrolig mengde temaer, fra hvordan få et forhold til å fungere til den ypperste virkelighets beskaffenhet og universets kosmologi. Den rommer bemerkninger om liv, død, forelskelse, ekteskap, sex, foreldreskap, helse, utdanning, økonomi, politikk, åndelighet og religion, livsverk og riktig måte å tjene til livets opphold på, fysikk, tid, sosiale vaner og skikker, skapelsesprosessen, vårt forhold til Gud, økologi, kriminalitet og straff, livet i høyt utviklede kosmiske samfunn, rett og galt, kulturelle myter og kulturell etikk, sjelen, sjelspartnere, ekte kjærlighets beskaffenhet og hvordan gi et strålende uttrykk til de delene av oss selv som vet at guddommelighet er vår naturlige arv.

Jeg ber om at du skal få nytte av denne boka.

Vær velsignet.

Neale Donald Walsch
Ashland, Oregon
September 1998

Dette utdraget nedenfor er hentet fra kapittel 7 og 8

Himmelske samtaler

En uvanlig dialog

Kapittel 7

Vi har gjennomgått mye her. Å, vi har virkelig gått igjennom mye. Kan vi gå over til noe annet? Er du klar til å gå videre?

Er du?

Ja, jeg er virkelig gira nå. Omsider har jeg kommet i gang. Og jeg vil stille alle de spørsmålene jeg har ventet i tre år på å stille.

Det er greit for meg. Gå i gang.

Kult. Nå vil jeg gjerne snakke om et annet esoterisk mysterium. Kan du si meg noe om reinkarnasjon?

Klart.

Mange religioner sier at reinkarnasjon er en falsk doktrine; at vi bare får ett liv her; en sjanse.

Jeg vet det. Det stemmer ikke helt.

Hvordan kan de ta så feil om noe så viktig? Hvordan har det seg at de ikke kjenner sannheten om noe så grunnleggende?

Du må forstå at menneskene har mange religioner basert på frykt, med læresetninger bygget rundt en doktrine om en Gud som skal dyrkes og fryktes.

Hele Jordas samfunn gikk over fra matriarkat til patriarkat nettopp på grunn av frykt. Det var gjennom frykt de jordiske prestene fikk folk til å «vende om fra synden» og «følge Herrens bud». Det var gjennom frykt at kirkene fikk flere medlemmer, og kontrollerte dem.

En kirke insisterte til og med på at Gud ville straffe dem som ikke gikk i kirken hver søndag. Å ikke gå i kirken ble betraktet som en synd.

Og ikke bare i en hvilken som helst kirke. Man måtte gå til en bestemt kirke. Dersom du gikk i en kirke som tilhørte et annet kirkesamfunn, var det også en synd. Det hele var rett og slett forsøk på kontroll. Det rare er at det virket. Helvete, det virker ennå.

Hei, du er Gud. Ikke bann.

Hvem bannet? Jeg bare konstaterte fakta. Jeg sa «Helvete det virker ennå».

Så lenge folk tror at Gud er som mennesket hensynsløs, selvtjenende, utilgivelig og full av hevnlust kommer folk alltid til å tro på helvete.

I tidligere tider var ikke folk i stand til å forestille seg at Gud var hevet over slike ting. Derfor aksepterte de mange kirkesamfunns lære om å «frykte Herrens fryktelig hevn».

Det var som om folk ikke kunne godta at de var gode, at de kunne gjøre det riktige på egen hånd og av egne grunner. Derfor måtte de skape en religion som preket doktrinen om en sint, straffende Gud for å holde seg selv i sjakk.

Ideen om reinkarnasjon truet med å velte alt det der.

Hvordan det? Hva var det som gjorde den doktrinen så skremmende?

Kirken proklamerte at du måtte være snill, hvis ikke men så kom reinkarnistene og sa: «Du får en sjanse til etter dette, og en ny sjanse etter det igjen. Og enda flere sjanser. Så vær ikke redd. Gjør så godt du kan. Ikke bli lammet av en frykt du ikke kan håndtere. Lov deg selv å bli bedre, og fortsett med det.»

Den tidlige kirken ville selvsagt ikke høre om noe sånt. Så den gjorde to ting. For det første stemplet den doktrinen om reinkarnasjon som kjettersk. Deretter etablerte den skriftemålet som sakrament. Skriftemålet gjorde det samme for kirkegjengerne som reinkarnasjonen lofte: Gi folk en sjanse til.

Dermed fikk vi altså et opplegg der Gud kunne straffe deg for dine synder med mindre du bekjente dem. I så fall var du trygg i vissheten om at Gud hadde hørt din bekjennelse og tilga deg.

Ja. Men det var en hake ved det. Denne absolusjonen kunne ikke komme direkte fra Gud. Den måtte gå gjennom kirken, hvis prester foreskrev «betsøvelser» som måtte utføres. Det var vanligvis bønner som ble avkrevd av synderen. Så nå hadde man to grunner til å opprettholde medlemskapet i kirken.

Kirken fant ut at slike bekjennelser var så glupe at de snart erklærte som en synd ikke å gå til skrifte. Alle måtte gjøre det minst en gang i året. Hvis ikke fikk Gud nok en grunn til å bli sint.

Kirken begynte å utstede flere og flere regler mange av dem vilkårlige og lunefulle og alle reglene ble ledsaget av trusselen om Guds evige fordømmelse, selvfølgelig med mindre man bekjente sine svakheter. Da ble personen tilgitt av Gud, og man unngikk fordømmelse.

Men nå oppsto et nytt problem. Folk fant ut at dette innebar at de kunne gjøre hva det skulle være så lenge de bekjente det. Kirken kom i et dilemma. Frykten hadde forlatt menneskenes hjerter. Kirkegang og medlemskap falt. Folk gikk til skrifte en gang i året, sa sine betsbønner, ble tilgitt sine synder, og fortsatte som før.

Det var ikke noe annet valg. Man måtte finne en måte å få frykten inn i folks hjerter på igjen.

Dermed ble skjærsilden oppfunnet.

Skjærsilden?

Skjærsilden. Den ble beskrevet som et sted omtrent som helvete, men var ikke evig. Den nye doktrinen erklærte at Gud kunne la deg lide for dine synder selv om du bekjente dem.

Under denne doktrinen foreskrev Gud en viss mengde lidelse for alle uperfekte sjeler, basert på antall og type synder som var utført. Det fantes «dødssynder» og «tilgivelige» synder. Dødssynder sendte deg lukt til helvetet om du ikke bekjente dem før du døde.

*Nok en gang gikk antallet kirkegjengere opp. Kollekten økte også, og spesielt bidragene for doktrinen om skjærsilden inkluderte også en måte man kunne **kjøre seg ut av lidelsene på**.*

Beklager ?

I henhold til Kirkens lære, kunne man motta en spesiell avlat men heller ikke dette direkte fra Gud, bare fra en av kirkens representanter. Ved hjelp av denne spesielle avlaten kunne man unngå de lidelsene i skjærsilden som man hadde gjort seg fortjent til med sine synder eller i det minste fra noen av dem.

Noe i likhet med «reduert straff for god oppførsel»?

Ja. Men denne henstanden ble bare gitt til noen svært få. Stort sett bare til de som ga et stort bidrag til kirken.

*For en virkelig stor sum kunne man få en «total avlat». Det innebar **ingen tid i skjærsilden i det hele tatt** en direkte flight rett til himmels.*

Men denne spesielle tjenesten fra Gud var tilgjengelig for svært få. Kongelige, kanskje. Og virkelig rike folk. Enorme pengesummer, juveler og landeiendommer ble gitt til kirken i bytte for total avlat. Men det hele var så eksklusivt at massene ble frustrerte og harme.

De fattigste bøndene hadde ikke noe håp om avlat og dermed begynte folk å miste troen på systemet, noe som truet med å få antallet kirkegjengere til å synke igjen.

Og hva gjorde de nå?

De hentet fram andaktslysene.

Folk gikk i kirken og tente andaktslys for «de stakkars sjelene i skjærsilden», og ved å framsi en serie bønner i en spesiell rekkefølge det tok lang tid å komme igjennom, kunne de redusere «soningen» for sine avdøde kjære, og få dem ut av skjærsilden tidligere enn Gud ellers ville ha tillatt.

De kunne ikke gjøre dette for seg selv, men de kunne i det minste be om nåde for de avdøde. Og det ville selvsagt hjelpe ytterligere om en mynt eller to ble sluppet ned i kassa for hvert lys som ble tent.

En mengde små lys flakket bak et rødt glass, og en mengde pesos og pennies ble sluppet ned i en mengde blikkbokser i et forsøk på å få Meg til å «lette på» lidelser som angivelig ble påført sjelene i skjærsilden.

Det er utrolig. Og Du mener at folk ikke gjennomskuet det der? At folk ikke så det som et desperat forsøk fra en desperat kirke for å få medlemmene så desperate at de ville gjøre hva som helst for å beskytte seg mot denne desperadoen de kalte Gud? Du mener folk faktisk kjøpte det der?

I bokstavelig forstand.

Ikke rart at kirken erklærte reinkarnasjon for å være usant.

Ja. Men da Jeg skapte deg, gjorde jeg det ikke for at du skulle leve en kort levetid en ørliten tidsperiode, gitt universets alder og gjøre alle de feilene du uunngåelig måtte gjøre, og håpe på det beste til slutt. Jeg har prøvd å forestille Meg det på den måten, men Jeg greier ikke å finne ut hva hensikten skulle være.

Det vil aldri dere kunne gjøre heller. Det er derfor dere har sagt om og om igjen slike ting som at «Guds veier er uransakelige». Men Jeg er ikke uransakelig. Alt Jeg gjør har en hensikt, og den er klar og tydelig. Jeg har forklart deg hvorfor jeg skapte dere, og hva hensikten med livene deres er, mange ganger nå i løpet av denne trilogien.

Reinkarnasjon er helt i tråd med hensikten, som for Meg er å skape og oppleve Hvem Jeg Er gjennom deg, livstid etter livstid, og gjennom de millioner av andre bevisste skapningene Jeg har plassert i universet.

Så det ER liv på andre

Selvsagt er det det. Tror du virkelig at du er alene i dette gigantiske universet? Men det er et tema vi kan ta opp senere ...

... Lover du det?

Jeg lover.

Så din hensikt som sjel er å oppleve deg selv som Alt. Vi utvikler oss. Vi ... blir til.

*Blir hva? Det vet vi ikke. Vi kan ikke vite før vi kommer dit. Men for oss er reisen selve gleden. Og med en gang vi «kommer dit», med en gang skaper vi den neste høye ideen om Hvem Vi er, vi skaper en større tanke, en høyere idé, og **fortsetter gleden for alltid.***

Henger du med?

Ja. På dette tidspunktet kunne jeg nesten ha gjentatt det ordrett.

Bra.

Så ... poenget og hensikten med livet ditt er å bestemme og å bli Den Du Virkelig Er. Du skal gjøre det hver dag. Med hver handling, med hver tanke, med hvert ord. Det er det du gjør.

Nå, i den grad du er fornøyd med det fornøyd med Hvem Du Er i din egen opplevelse i den grad vil du holde deg til skapelsen, mer eller mindre, og bare foreta ørsmå justeringer her og der for å få komme stadig nærmere det perfekte.

Paramahansa Yogananda er et eksempel på en person som var veldig nær det «perfekte», som en realisert forestilling av hva han tenkte om seg selv. Han hadde en veldig klar idé om seg selv, og om sitt forhold til Meg, og han brukte livet sitt på å realisere denne ideen. Han ville oppleve sin idé om seg selv i sin egen virkelighet; kjenne seg selv som det, opplevelsesmessig.

Babe Ruth gjorde det samme. Han hadde en veldig klar idé om seg selv, og sitt forhold til Meg, og han brukte livet til å realisere det; kjenne seg selv som det i sin egen opplevelse.

Det er ikke mange mennesker som lever på dette nivået. Nå hadde riktignok Mesteren og Babe to svært ulike ideer om seg selv, men begge spilte ideene ut på en storslagen måte.

Begge hadde også ulike ideer om Meg, det er sikkert, og hadde bakgrunn i ulike bevisstetsnivåer om Hvem Jeg Er, og om deres sanne forhold til meg. Men begge disse bevisstetsnivåene ble reflektert i deres tanker, ord og gjerninger.

Den ene oppholdt seg mesteparten av livet på et sted med fred og renhet, og brakte dyp fred og renhet til andre. Den andre befant seg på et sted preget av redsel, opprør, og også redsel innimellom (spesielt når han ikke fikk det som han ville), og brakte forvirring inn i livene til folk omkring seg.

Begge var imidlertid godhjertede ingen hadde mykere hender enn The Babe og forskjellen mellom dem er at mens den ene praktisk talt ikke hadde noen jordiske eiendeler, men aldri ønsket seg mer enn han fikk, hadde den andre «alt», uten noen gang å få det han egentlig ønsket.

Dersom dette hadde vært slutten for George Herman, burde vi vel alle ha vært litt lei oss for det, men den sjelen som personifiserte seg som Babe Ruth er langt fra ferdig med den prosessen som kalles evolusjon. Den har hatt mulighet til å fornye opplevelsene den skapte for seg selv, i tillegg til de opplevelsene den skapte for andre, og kan nå bestemme hva den ønsker å oppleve idet den søker å skape og gjenskape seg selv i større og større utgaver.

Vi skal droppe fortellingen om disse to sjelene her, fordi de har begge foretatt sine neste valg med hensyn til hva de nå vil oppleve og faktisk opplever begge nå nettopp det.

Mener du at begge to allerede er blitt reinkarnert i andre kropp?

Det ville være galt å gå ut fra at reinkarnasjon det å vende tilbake til en annen fysisk kropp var de eneste mulighetene som sto åpne for dem.

Hva er de andre mulighetene?

I sannhet, de er hva de ønsker at det skal være.

Jeg har allerede forklart hva som skjer etter det du kaller døden.

Noen sjeler føler at det er så mye mer de skulle like å vite, og dermed befinner de seg på «skolen», mens andre sjeler det du kaller «gamle sjeler» underviser dem. Og hva lærer de dem? At de har ingen ting å lære. At de aldri hadde noe å lære. At alt de noensinne hadde å gjøre, var å huske. Huske Hvem og Hva De Virkelig Er.

De «lærer» at opplevelsen av hvem De Virkelig Er blir tilegnet ved å spille den ut; av å være det. De blir påminnet om dette ved å bli vist det på en varsom måte.

Andre sjeler husker dette idet de ankommer og like etter at de er ankommet til «den andre siden». (Jeg bruker nå et språk du er fortrolig med, snakker med ditt morsmål, for i så stor grad som mulig å holde ordene ute av veien.) Disse sjelene kan så søke umiddelbar glede av å oppleve seg selv som det de ønsker å «være». De kan velge blant de millioner, zillioner aspekter av Meg, og velge å oppleve det der og da. Enkelte vil ønske å vende tilbake til fysisk form for å gjøre nettopp det.

Hvilken fysisk form som helst?

Hvilken som helst.

Da er det altså sant at sjeler kan vende tilbake som dyr at Gud kan bli en ku? Og at kuer virkelig er hellige? Hellige Ku.

(Hm.)

Beklager.

Stå-opp-komedie har du kunnet drive med hele livet. Og forresten, om du ser deg tilbake, har du ikke gjort det så dårlig.

Cha-boom. Det var en fulltreffer! Hadde jeg hatt en cymbal her, skulle jeg ha slått på den.

Tusen takk, tusen takk.

Men alvorlig talt, folkens ...

Svaret på spørsmålet du i bunn og grunn stiller kan en sjel vende tilbake som et dyr er ja, selvsagt.

Men det virkelige spørsmålet er: Ville den det? Svaret er: sannsynligvis ikke.

Har dyrene sjel?

Enhver som har sett et dyr inn i øynene, vet svaret på det.

Men hvordan vet jeg da at det ikke er bestemoren min som er kommet tilbake som katt?

Prosessen vi diskuterer her er evolusjon. Selvskapelse og evolusjon. Og evolusjonen går én vei. Alltid oppover.

Sjelens største ønske er å oppleve høyere og høyere aspekter av seg selv. Og derfor søker den å bevege seg oppover, ikke nedover, på evolusjonsskalaen, inntil den opplever det som blir kalt Nirvana total Enhet med Altet. Det vil si, med Meg.

Men dersom sjelen ønsker høyere og høyere opplevelser av seg selv, hvorfor ville den da velge å vende tilbake som et menneske? Det kan da ikke være et skritt «oppover»?

Dersom sjelen returnerer i menneskelig form, er det alltid i et forsøk på å oppleve mer, og dermed utvikle seg videre. Det er observert og demonstrert mange evolusjonsnivåer blant mennesker. Man kunne komme tilbake i mange levetider kanskje i hundrevis av levetider og fortsatt utvikle seg oppover. Men bevegelse oppover, som er sjelens største ønske, oppnås ikke ved å vende tilbake til en lavere livsform. Dermed vil ikke en slik tilbakevendelse forekomme. Ikke før sjelen oppnår endelig forening med Alt Som Er.

Det må bety at det kommer «nye sjeler» inn i systemet hver dag, som inntar lavere livsformer.

Nei. Hver eneste sjel som noensinne er skapt, ble skapt På En Gang. Vi er alle her Nå. Men, som jeg har forklart tidligere, når en sjel (en del av Meg) oppnår endelig selvrealisering, kan den velge å «begynne på'n igjen», slik at den kan huske om igjen, og gjenskape seg selv en gang til. For på den måten fortsetter Gud å gjenoppleve Seg Selv.

Sjeler kan altså velge å «resyklere» gjennom en bestemt livsform på bestemte nivåer så ofte de vil.

Uten reinkarnasjon uten muligheten til å vende tilbake til en fysisk form ville sjelen være nødt til å fullføre alt den ønsker å fullføre innefor én levetid, som er en million ganger kortere enn et øyeblikk på den kosmiske klokken.

Så ja, selvsagt, reinkarnasjon er et faktum. Det er virkelighet, det tjener en hensikt, og det er perfekt.

Okay, men det er en ting til som forvirrer meg. Du sa at tida ikke finnes; allting finner sted i dette øyeblikk. Stemmer det?

Ja.

Og Du impliserte også i Bok 2 gikk Du dypt inn på dette at vi eksisterer «hele tida» på ulike nivåer, eller på ulike punkter, i Tid-Rom-kontinuet.

Det stemmer.

Okay. Men dette her blir helt sprøtt. Dersom en av «meg'ene» i Tid-Rom-kontinuet dør, og deretter vender tilbake hit som en annen person hvem er ... da ... jeg? Jeg ville måtte eksistere som to mennesker på én gang. Og hvis jeg fortsatte å gjøre det gjennom hele evigheten, som Du sier jeg gjør, da blir jeg hundre mennesker på en gang. Tusen. En million. En million versjoner av en million mennesker ved en million punkter i Tid-Rom-kontinuet.

Ja.

Det der skjønner jeg ikke. Jeg er ikke i stand til å fatte det.

Faktisk har du fattet det ganske godt. Det er et ganske avansert konsept, og du har forstått det ganske godt.

Men ... men ... hvis det er sant, da må «jeg» den delen av «meg» som er udødelig utvikle seg i millioner av ulike retninger i millioner av ulike former på millioner av ulike punkter i det Kosmiske Hjulet i nuets evige øyeblikk.

Korrekt igjen. Det er akkurat det Jeg gjør.

Nei, nei. Jeg sa at det må være det jeg gjør.

Korrekt igjen. Det var akkurat det jeg sa.

Nei, nei, jeg sa

Jeg vet hva du sa. Du sa akkurat det jeg sa du sa. Forvirringen her er at du fremdeles tror det er flere enn én av Oss her.

Er det ikke?

Det har aldri vært mer enn én av Oss her. Noensinne. Har du ikke skjønt det før?

Mener du at jeg har snakket med meg selv her?

Noe sånt.

Mener du at du ikke er Gud?

Det var ikke det jeg sa.

Du mener Du er Gud?

Det var det Jeg sa.

Men hvis du er Gud, og Du er meg, og jeg er Deg, da er jeg Gud.

Du er Gud, ja. Det er helt korrekt. Du har forstått det.

Men jeg er ikke bare Gud jeg er også alle andre.

Ja.

Men betyr det at ingen andre og intet annet enn meg eksisterer?

Har Jeg ikke sagt at Jeg og Min Far er Ett?

Jo, men ...

Og har Jeg ikke sagt at Vi er alle Ett?

Jo. Men jeg skjønnte ikke at du mente det bokstavelig. Jeg trodde du mente det figurativt. Jeg trodde det var mer som et filosofisk standpunkt, ikke en faktisk realitet.

Det er en faktisk realitet. Vi er alle Ett. Det er hva som menes med «Alt det du gjør mot disse mine minste, har du også gjort mot meg.»

Skjønner du det nå?

Ja.

Omsider. Langt om lenge.

Men du må tilgi at jeg argumenterer om dette men ... når jeg er sammen med en annen kona mi, for eksempel, eller barna mine føles det som om jeg er atskilt fra dem; at de er andre enn «meg».

Bevissthet er en fantastisk ting. Den kan deles opp i tusen biter. En million. En million ganger en million.

Jeg har delt meg selv opp i et uendelig antall «biter» slik at hver «bit» av meg kan se tilbake på seg selv og skue underet av Hvem og Hva Jeg Er.

Men hvorfor må jeg gjennomgå denne perioden av glemsel og vantro? Fremdeles tror jeg ikke helt på dette. Jeg henger fortsatt fast i glemsel.

Vær ikke så hard mot deg selv. Den er del av Prosessen. Det er okay at det skjer på den måten.

Men hvorfor forteller du meg alt dette nå?

Fordi du begynte å kjede deg. Livet begynte å ikke være gledelig lenger. Du ble så fanget av Prosessen at du glemte at det bare var en Prosess.

Og dermed ropte du på Meg. Og ba Meg komme til deg for å hjelpe deg å forstå, for å vise deg den guddommelige sannheten, for å avsløre den største hemmeligheten for deg. Hemmeligheten om Hvem Du Er.

Nå har jeg gjort det. Nå, nok en gang, har du fått mulighet til å huske. Kommer det til å spille noen rolle? Kommer det til å forandre hva du gjør i morgen? Vil det få deg til å se ting annerledes i kveld?

Kommer du nå til å lege de skaddes sår, rope de engsteliges redsel, møte de fattiges behov, feire storheten i det som er utrettet, og se visjonen av Meg over alt?

Kommer denne siste erindring av sannheten til å endre livet ditt, og tillate deg å endre andres liv?

Eller vil du gå tilbake til glemselen, falle tilbake til egoismen, og fortsatt være fanget i den litenheten du forestilte deg å være før denne oppvåkningen tok til?

Hva blir det til?

Kapitel 8

Livet fortsetter virkelig for alltid, ikke sant?

Det skal være sikkert og visst.

Det tar aldri slutt?

Aldri.

Reinkarnasjon er et faktum.

Det er det. Du kan vende tilbake til en dødelig form det vil si, en fysisk form som kan «dø» når og hvordan du måtte ønske.

Kan vi bestemme når vi ønsker å komme tilbake?

«Om» og «når» ja.

Bestemmer vi også når vi ønsker å dø?

Ingen sjel utsettes for opplevelser mot sjelens vilje. Det er ikke mulig ved definisjon, ettersom sjelen skaper alle opplevelser.

Sjelen ønsker ingen ting. Sjelen har alt. All visdom, all kunnskap, all makt, all ære. Sjelen er den delen av deg som aldri sover; aldri glemmer.

Ønsker sjelen at kroppen skal dø? Nei. Det er sjelens ønske at du aldri dør. Likevel vil sjelen forlate kroppen endre sin kroppslige form for et godt ord når den ikke lenger ser noen hensikt i å bli værende i den formen.

Dersom det er sjelens ønske at vi aldri skal dø, hvorfor dør vi da?

Du dør ikke. Du bare endrer form.

Dersom det er sjelens ønske at vi aldri gjør det, hvorfor dør vi?

Det er ikke sjelens ønske.

Du er en «form-forandrer»!

Når det ikke lenger er hensiktsmessig å bli værende i en spesiell form, endrer sjelen form frivillig, med glede, av egen vilje og beveger seg videre på det Kosmiske Hjulet.

Med glede?

Med stor glede.

Ingen sjel dør uten å ønske det?

En sjel dør aldri.

Jeg mener, ingen sjel har motvilje mot at den fysiske formen endres; holder på å «dø»?

Kroppen «dør» aldri, den bare endrer form sammen med sjelen. Men jeg forstår hva du mener, så jeg skal foreløpig bruke det vokabularet du bruker.

Dersom du har en klar forståelse av hva du ønsker å skape med hensyn til det du har valgt å kalle livet etter døden, eller dersom du har en klar tro som støtter opp om en etter-døden-opplevelse om å bli gjenforent med Gud, da vil sjelen aldri, aldri ha motvilje mot det du kaller døden.

Døden er i så fall et stort øyeblikk; en fantastisk opplevelse. Nå kan sjelen gå tilbake til sin naturlige form; sin naturlige tilstand. Det er en utrolig letthet; en følelse av total frihet; en grenseløshet. Og en bevissthet om Enhet som på samme tid er lykksalig og sublim.

Det er ikke mulig for sjelen å ha motvilje mot en slik overgang.

Det du dermed sier, er at døden er en lykkelig opplevelse?

For den sjelen som ønsker at den skal være det, ja, alltid.

Men hvis sjelen har så stor lyst til å komme ut av kroppen, hvorfor drar den bare ikke? Hvorfor holder den seg der?

Jeg sa ikke at sjelen «vil ut av kroppen», jeg sa at sjelen er glad når den er ute. Det er to forskjellige ting.

Du kan være lykkelig når du gjør én ting, og du kan være lykkelig når du gjør en annen. Det faktum at du er lykkelig når du gjør det andre betyr ikke at du ikke var lykkelig når du gjorde det første.

Sjelen er ikke ulykkelig over å være i kroppen. Tvert imot, sjelen er fornøyd med å være i sin nåværende form. Det utelukker ikke muligheten for at sjelen kan bli like fornøyd med å bli frakoblet kroppen.

Det er åpenbart mye omkring døden jeg ikke forstår.

Ja, og det er fordi du ikke liker å tenke på det. Likevel må du tenke over døden og tapet straks du oppfatter et øyeblikk av livet, ellers ville du ikke ha oppfattet livet i det hele tatt, men bare kjent halvparten av det.

Hvert øyeblikk ender med det samme det tar til. Hvis du ikke ser dette, vil du ikke se hva som er utsøkt ved det, og du vil kalle øyeblikket ordinært.

Hver interaksjon «begynner å slutte» i samme øyeblikk den «begynner å ta til». Bare når du virkelig har tenkt over dette og forstått det i dybden, kan den fulle rikdommen i hvert øyeblikk og i livet selv åpne seg for deg.

Livet kan ikke gi seg hen til deg dersom du ikke forstår døden. Du må mer enn å forstå den. Du må elske den, slik du elsker livet.

Den tida du bruker sammen med hver person, ville ha blitt forherliget om du trodde det var din siste tid sammen med denne personen. Din opplevelse av hvert øyeblikk ville bli beriket hinsides enhver forestilling dersom du trodde dette øyeblikket var det siste. Når du nekter å ta din egen død inn over deg, nekter du også å ta ditt eget liv inn over deg.

Du ser det ikke for hva det er. Du går glipp av øyeblikket, og alt øyeblikket rommer for deg. Du ser rett forbi det i stedet for å se rett igjennom det.

*Når du ser dypt på noe, ser du rett igjennom det. Å ta en ting dypt inn over seg er å se rett igjennom den. Da opphører illusjonen å eksistere. Da ser du tingen for det den virkelig er. Bare da kan du virkelig glede deg over den det vil si, **plassere glede i den**. (Å glede seg er å gi glede til noe.)*

Selv en illusjon vil du da kunne glede deg over. For du vil vite at det er en illusjon, og det er halve gleden! Det som gir deg all smerten, er det faktum at du tror den er virkelig.

Ingen ting er smertefullt som du forstår ikke er virkelig. La Meg gjenta det.

Ingen ting er smertefullt som du forstår ikke er virkelig.

Det er som en film, et drama som utfolder deg på sinnets scene. Du skaper situasjonen og personene. Du skriver replikkene.

Ingen ting er smertefullt det øyeblikket du forstår at ingenting er virkelig.

Dette gjelder like mye for døden som for livet.

Når du forstår at også døden er en illusjon, da kan du si: «Å død, hvor er din brodd?»

*Du kan til og med glede deg over døden. Du kan til og med **glede deg** over en annens død.*

Virker det underlig? Virker det som en underlig ting å si?

Bare dersom du ikke forstår døden og livet.

Døden er aldri sluttet, men alltid en begynnelse. Døden er en dør som åpner seg, ikke en dør som blir stengt.

Når du forstår at livet er evig, forstår du at døden er en illusjon. En illusjon som gjør deg veldig opptatt av kroppen din, og får deg til å tro at du er kroppen din. Men du er ikke kroppen din, dermed er ikke kroppens ødeleggelse noe å bekymre seg om.

Døden burde lære deg hva som er virkelig i livet. Og livet lærer at det uunngåelige ikke er døden, men det uvarige.

Det uvarige er den eneste sannheten.

Ingenting er uforanderlig. Alt endrer seg. Hvert sekund. Hvert øyeblikk.

Dersom noe var varig, kunne det ikke være. For selv begrepet varighet avhenger av det uvarige for å ha mening. Derfor er selv det varige uvarig. Se dypt på dette. Ta denne sannheten inn over deg. Forstå den, og du forstår Gud.

Dette er Dharma, og dette er Buddha. Dette er Buddha Dharma. Dette er læren og læreren. Leksjonen og mesteren. Dette er objektet og betrakteren samlet i ett.

De har aldri vært annet enn ett. Det er du som har tatt dem fra hverandre, slik at livet kan utspille seg framfor deg.

Men idet du betrakter livet ditt utspille seg framfor deg, må du ikke selv bli utspilt. Hold ditt Selv sammen. Se illusjonen. Gled deg over den. Men ikke bli den.

Du er ikke illusjonen, men skaperen av den.

Du er i denne verden, men ikke av den.

Så bruk din illusjon om døden. Bruk den. Tillat den å bli den nøkkelen som åpner deg for mer av livet.

Se blomsten som døende, og du vil se den med triste øyne. Men om du ser blomsten som del av et helt tre som endrer seg, og som snart vil bære frukt, da ser du blomstens virkelige skjønnhet. Når du forstår at blomstringen og avblomstringen er tegn på at treet er rede til å bære frukt, da forstår du livet fullt ut.

Se forsiktig på dette, og du vil se at livet er sin egen metafor.

Husk alltid, du er ikke blomsten, du er heller ikke frukten. Du er treet. Og røttene dine rekker dypt inn i Meg, Jeg er jorda du er sprunget opp av, og både blomstringen og frukten vil komme tilbake til Meg og skape rikere jord. Slik skapes liv av liv, og kan ikke noensinne kjenne døden.

Det er så vakkert. Det er så, så vakkert. Tusen takk. Kan jeg nå få snakke med Deg om noe som bekymrer meg? Jeg trenger å snakke om selvmord. Hvorfor er det så tabu å avslutte sitt eget liv.

Ja, hvorfor det, egentlig?

Mener du at det ikke er galt å ta livet av seg?

Spørsmålet kan ikke besvares til din tilfredshet, fordi spørsmålet i seg selv inneholder to falske begreper; det baserer seg på to feilaktige antakelser; det inneholder to feil.

Den første antakelsen er at det finnes noe slikt som «rett» og «galt». Den andre feilaktige antakelsen er at det er mulig å drepe. Følgelig faller spørsmålet ditt fra hverandre det øyeblikket man analyserer det.

«Rett» og «galt» er to filosofiske motsetninger innenfor et menneskelig verdisystem som ikke har noe med den endelige virkeligheten å gjøre noe jeg har gjentatt gjennom hele denne

dialogen. De er, videre, ikke engang konstante konstruksjoner innenfor ditt eget system, men snarere verdier som endrer seg fra tid til annen.

Det er dere som foretar denne endringen, og endrer oppfatning om disse verdiene som det passer dere (noe dere som utviklede skapninger også burde gjøre), likevel insisterer dere på hvert eneste skritt langs veien at dere ikke har gjort det, og at dette er uforanderlige verdier som utgjør kjernen i integriteten i samfunnet deres. Dermed har dere bygd et samfunn på et paradoks. Du kan fortsette å endre verdier, men du proklamerer hele tida at disse verdiene er uforanderlige.

Løsningen på problemene dette paradokset representerer, er ikke å slå kaldt vann i sanden i et forsøk på å gjøre vannet fast, men å glede seg over hvordan sanden endrer seg. Feire sandens skjønnhet mens det ennå er sandslottet ditt, men også feire den nye formen sanden tar når bølgene slår inn.

Feire hvordan sanden er endret når den former de nye fjellene du kan klatre i, på toppen av hvilke og med hvilke du kan bygge nye sandlott. Men forstå at disse fjellene og disse slottene er monumenter over endring, ikke bestandighet.

Glorifiser det du er i dag, men ikke fordøm det du var i går, og ikke avskjær det du kunne bli i morgen.

Forstå at «rett» og «galt» er fragmenter av din forestillingsevne, og at «bra» og «ikke bra» bare er uttrykk for dine seneste preferanser og forestillinger.

Når det for eksempel gjelder spørsmålet om å ta sitt eget liv, mener majoriteten av befolkningen på din planet i dag at det ikke er akseptabelt å gjøre det.

På samme måte insisterer dere fremdeles på at det ikke er akseptabelt å assistere en annen som ønsker å avslutte sitt liv.

I begge tilfeller sier dere at dette er «mot loven». Dere har kommet til denne konklusjonen, formodentlig, fordi livet avsluttes relativt raskt. Handlinger som setter punktum for et liv over en noe lengre tidsperiode er ikke i strid med loven, selv om det gir samme resultat.

Om en person i ditt samfunn tar sitt liv med en pistol, mister familien forsikringspremien. Hvis han derimot gjør det med sigaretter, mister de den ikke.

Dersom en lege assisterer deg i ditt selvmord, blir det kalt drap, men om et tobakksselskap gjør det, kalles det handel.

Med dere ser det først og fremst ut til å være et spørsmål om tid. Selvdestruksjonens legalitet hvorvidt det er «rett» eller «galt» ser ut til å ha mye å gjøre med hvor raskt det er gjort, og med hvem som gjør det. Jo raskere død, dess mer «galt» later det til å være. Når døden kommer langsommere, ser det ut til å være mer akseptabelt.

Interessant nok står dette i rak motsetning til hva et virkelig humant samfunn ville ha konkludert med. Med enhver rimelig definisjon av det du kaller «humant», vil en kortere dødsprosess være best. Likevel straffer ditt samfunn de som søker å gjøre det humane, og belønner de som gjør det vanvittige.

Det er vanvittig å tenke seg at endeløs lidelse er i tråd med Guds ønsker, og at en rask, human slutt på lidelsene er «galt».

«Straff de humane, gi belønning til de vanvittige.»

Dette er et motto bare et samfunn av skapninger med begrenset forståelse ville slutte seg til.

*Dere forgifter samfunnet deres ved å inhalere kreftframkallende stoffer, dere forgifter systemet deres ved å spise kjemikaliebehandlet mat som langsomt tar livet av dere, og dere forgifter systemet deres ved å puste inn luft som har vært utsatt for kontinuerlig forurensing. Dere forgifter systemet på hundrevis av ulike måter i tusen ulike øyeblikk, og dere gjør det til tross for at dere vet at disse stoffene ikke er bra for dere. Men fordi de bruker lengre tid på å drepe dere, **begår dere selvmord ustraffet.***

Hvis du forgifter deg med noe som går raskere, blir det sagt at du bryter den menneskelige loven.

*Men Jeg sier deg: **Det er ikke mer umoralsk å ta livet av deg raskt enn å gjøre det langsomt.***

Så en person som tar sitt eget liv vil ikke bli straffet av Gud?

Jeg straffer ikke. Jeg elsker.

Hva med den påstanden man ofte hører at den som prøver å «unnsnippe» sin situasjon, eller endre sin tilstand, med selvmord, bare vil bli stilt overfor den samme situasjonen eller tilstanden etter døden, og derfor ikke unnslipper eller avslutter noe som helst.

Din opplevelse i det du kaller livet etter døden er et speilbilde av din bevissthet i det øyeblikk du går inn i det. Likevel vil du alltid være en skapning med fri vilje, og kan endre opplevelsen din når du måtte ønske det.

Så våre kjære som har tatt sitt fysiske liv har det bra?

Ja. De har det bra.

Det finnes en nydelig bok om dette emnet med tittelen Stephen Lives av Anne Puryear. Den handler om sønnen hennes, som tok livet sitt som tenåring. Mange mennesker har funnet hjelp i den boka.

Anne Puryear er en fantastisk budbringer. I likhet med sønnen hennes.

Så du kan anbefale boka?

Det er en viktig bok. Den sier mer om dette emnet enn vi skal si her, og de som føler dyp smerte eller har vanskelig for å komme over at en av deres kjære har tatt livet sitt, blir åpnet for helbredelse gjennom den boka.

Det er leit at vi skal føle slik dyp smerte, men jeg tror mye av det er et resultat av hva samfunnet vårt har lært oss om selvmord.

I ditt samfunn er dere sjelden i stand til å se det selvmotsigende i deres egne moralkonstruksjoner. Motsigelsen mellom å gjøre noe som du klart vet kommer til å forkorte livet ditt, men gjøre det langsomt, og å gjøre noe som vil forkorte livet ditt raskt, er en av de grelleste i menneskelig erfaring.

Det virker så åpenbart når du sier det på den måten. Hvorfor er vi ikke i stand til å se slike åpenbare sannheter på egen hånd?

*For om du innså disse sannhetene, **ble du nødt til å gjøre noe med dem.** Men det har du ikke lyst til å gjøre. Dermed har du ikke annet valg enn å se rett på noe og ikke se det.*

Men hvorfor skulle vi ikke bli i stand til å gjøre noe med dette dersom vi så det?

Fordi du tror at for å kunne gjøre noe med dem, må du gjøre slutt på all moroa. Og å gjøre slutt på all moroa, har du ikke lyst til.

*De fleste ting som forårsaker langsom død er ting som gir dere glede, eller som er konsekvenser av slike ting. Og de fleste ting som bringer glede, er ting som gleder kroppen. **Livene deres er langt på vei strukturert rundt å søke og oppleve fysiske gleder.***

Selvsagt søker alle skapninger, overalt, å oppleve gleder. Det er ikke noe primitivt i det. Faktisk er det tingenes naturlige orden. Det som differensierer samfunn, og skapninger innenfor samfunn, er hva de definerer som glede. Dersom et samfunn i det store og hele er strukturert etter fysiske gleder, opererer det på et annet nivå enn et samfunn strukturert etter sjelens gleder.

Men du må også forstå at dette ikke betyr at puritanerne hadde rett, og at man skal nekte seg alle fysiske gleder. Det betyr snarere at i et elevert samfunn utgjør ikke kroppens gleder det største antall gleder som kan nytes. De er ikke primært i fokus.

Jo mer elevert et samfunn er, dess mer eleverte er dets gleder.

Vent nå litt! Det høres veldig ut som en verdibedømmelse. Jeg trodde Du Gud ikke foretok verdibedømmelser.

Er det en verdibedømmelse å si at Mount Everest er høyere enn Mount McKinley?

Er det en verdibedømmelse å si at tante Sarah er eldre enn nevøen hennes Tommy?

Er dette verdibedømmelser, eller er det observasjoner?

Jeg har ikke sagt at det er «bedre» å være elevert i ens bevissthet. Faktisk er det ikke det. Ikke mer enn at det er «bedre» å gå i fjerde klasse enn i første.

Jeg observerer ganske enkelt hva første klasse er.

Og vi går ikke i fjerde klasse på denne kloden. Vi går i første. Det er det du mener?

Barnet mitt, du går ikke engang i førskolen ennå. Du går i barnehagen.

Hvordan kan jeg unngå å ta det som en fornærmelse? Det er som om Du degraderer hele menneskeheten?

Fordi du har investert for mye av ditt ego i å bli noe du ikke er og ikke i å bli det du er.

Folk flest hører fornærmelser der det bare blir foretatt en observasjon, som om det som blir observert er noe de ikke ønsker.

Men før du har fått tak i noe, kan du ikke gi slipp på det. Og du kan ikke gi fra deg det du aldri har eid.

Du kan ikke endre det du aldri har akseptert.

Akkurat.

Opplysning begynner med akseptering, uten å bedømme «det som er».

Dette er det vi kaller å gå inn i Væren. Det er i Væren at frihet finnes.

Ikke bøy unna for det du føler motvilje mot. Det du ser på forsvinner. Det vil si at det ikke lenger har en illusorisk form. Du ser det for hva det er, og det som er kan alltid endres. Det er bare det som ikke er som ikke kan endres. Derfor, for å endre Væren, gå inn i den. Bøy ikke unna for den. Fornekt den ikke.

Det du fornekter erklærer du. Det du erklærer skaper du.

Ved å akseptere en ting får du kontroll over den. Det som du benekter kan du ikke kontrollere, for du har sagt at det ikke er der. Derfor vil det du fornekter kontrollere deg.

Majoriteten av din rase vil ikke akseptere at dere ikke har begynt i førskolen ennå. Den vil ikke akseptere at menneske-rasen ennå er i barnehagen. Men denne mangelen på aksept er nøyaktig hva som holder den der.

Fordi dere har investert så mye av deres ego i å bli noe dere ikke er (høyt utviklet) at dere ikke ser hva dere er (under utvikling). På den måten motarbeider dere dere selv, slåss mot dere selv. Og følgelig utvikler dere dere veldig langsomt.

En rask utvikling begynner med å akseptere det som er, ikke det som ikke er.

Og jeg skjønner at jeg har akseptert «det som er» når jeg ikke lenger føler meg fornærmet av å høre det beskrevet.

Korrekt. Blir du fornærmet om Jeg sier du har blå øyne?

Så nå vil Jeg si deg dette: Jo mer elevvert et samfunn eller en skapning er, dess mer elevvert er dets gleder.

Det du kaller «gleder» er det som beskriver ditt evolusjonsnivå.

Hjelp meg med begrepet «elevvert». Hva mener du med det?

Din væren er universet i mikrokosmos. Du, og hele din fysiske kropp, er satt sammen av rå energi, gruppert rundt syv sentra, eller chakraer. Studer chakra-sentrene og deres betydning. Det er skrevet hundrevis av bøker om dette. Denne visdommen har Jeg gitt menneskerasen tidligere.

Hva som er lystbetont eller stimulerende for dine lavere chakraer, er ikke det samme som det som er lystbetont for dine høyere chakraer.

Jo høyere du løfter livets energi gjennom din fysiske væren, jo mer elevvert blir din bevissthet.

Her er vi i gang igjen. Det ser ut som et argument for sølibatet. Det virker som et argument mot å uttrykke seksuell lidenskap. Folk som er «elevvert» sin bevissthet, «kommer ikke fra» rot-chakraet deres første eller laveste chakra i sin interaksjon med andre mennesker.

Det er sant.

Men jeg syns du gjennom hele denne dialogen har sagt at menneskelig seksualitet skal feires, ikke undertrykkes.

Det er korrekt.

Vel, så hjelp meg her, fordi dette virker som en selvmotsigelse.

Verden er full av selvmotsigelser. Min sønn. Mangelen på selvmotsigelser er ingen nødvendig ingrediens i sannheten. Av og til ligger en større sannhet innenfor selvmotsigelsen.

Dette er den Guddommelige Dikotomi.

Så hjelp meg å forstå dikotomien. For hele livet har jeg hørt om hvor ønskelig det er å «løfte kundalini-energien» ut av rot-chakraet. Dette har vært den viktigste rettferdiggjørelsen for mystikere som har levd livet i kjønnsløs ekstase.

Jeg ser at vi har kommet litt på avstand fra emnet døden her, og jeg beklager at jeg drar oss inn i noe som ikke har med det å gjøre

Hva er det du unnskylder deg for? En samtale går dit en samtale går. «Emnet» vi tar for oss gjennom hele denne dialogen er hva det innebærer å være fullt ut menneske, og hva livet i universet handler om. Det er det eneste temaet, og dette faller innenfor det.

Å ville vite om døden er å ville vite om livet noe Jeg har understreket tidligere. Og om våre utvekslinger fører til at spørsmålet utvides til å omfatte selve den akten som fører til livet, så vel bekomme.

La oss nå få klarhet i en ting. Det er ikke et krav fra de høyt utviklede at alle seksuelle uttrykk skal dempes, og all seksuell energi bli opphøyd. Dersom det var sant, ville det ikke finnes noen «høyt utviklede» skapninger noe sted, fordi all evolusjon ville ha stoppet.

Et ganske selvvinnlysende poeng.

Ja. Og dermed vil enhver som sier at de mest hellige menneskene aldri har sex, og at det er et tegn på deres hellighet, ikke forstå hvordan livet var ment å fungere.

La meg si det med klare ord. Dersom du vil ha en målestokk for å bedømme hvorvidt noe er bra for menneskeheten eller ikke, still det et enkelt spørsmål:

Hva ville skje dersom alle gjorde det?

*Dette er en veldig enkel målestokk, og en svært nøyaktig en. Dersom alle gjorde én ting, og resultatet definitivt var til beste for menneskeheten, da er det «utviklet». Men dersom alle gjorde det og resultatet var en **katastrofe** for menneskeheten, ville det ikke være en særlig «elevert» ting å anbefale. Er du enig?*

Selvsagt.

Da har du nettopp sagt deg enig i at ingen virkelig mester noensinne ville sagt at seksuell avholdenhet er veien til mestring. Likevel finnes denne forestillingen om at seksuell abstinens på en eller annen måte skulle være en «høyere vei», og at seksuelle uttrykk er et «lavere begjær». Og denne forestilingen har brakt skam over hele den seksuelle erfaringen, og gitt næring til alle mulig former for skyld og dysfunksjoner.

Likevel, om argumentet mot seksuell abstinens er at det ville hindre avl, kunne man ikke argumentere med at når sex har tjent dette formålet, ville man ikke lenger ha bruk for det?

Man har ikke sex fordi man føler ansvar overfor menneskeheten om å produsere avkom. Man har sex fordi det er en naturlig ting å ha. Det ligger i genene. Du reagerer på et biologisk imperativ.

Akkurat. Det er et genetisk signal som sikrer artens overlevelse. Men når artens overlevelse er sikret, er det ikke da «elevert» å «ignorere signalet».

Du mistolker signalet. Det biologiske imperativet er ikke for å garantere artens overlevelse, men for å oppleve Enhet med din skapnings sanne natur. Å skape nytt liv er det som skjer når Enhet oppnås, men det er ikke årsaken til at Enhet søkes.

Dersom avl var den eneste årsaken til seksuelle uttrykk dersom det ikke var annet enn et «distribusjonssystem» ville dere ikke lenger gjøre det med hverandre. Livets elementer kan forenes i et reagensglass.

Men det ville ikke tilfredsstillte sjelens mest grunnleggende drifter, som viser seg å være mye større enn ren avl, og som har å gjøre med gjenskapelsen av Hvem og Hva du Virkelig Er.

Det biologiske imperativet er ikke å skape nytt liv, men å oppleve nytt liv og å oppleve livet som det virkelig er: en manifestasjon av Enhet.

Det er derfor du aldri hindrer folk i å ha sex selv om de har sluttet å få barn for lenge siden.

Selvsagt.

Likevel mener enkelte at man bør slutte med sex når man slutter å få barn, og at par som fortsetter med det bare gir etter for fysiske drifter.

Ja.

Og at dette ikke er en «elevert», men snarere en animalistisk oppførsel som ligger under menneskets mer noble natur.

Det bringer oss tilbake til spørsmålet om chakraene, eller energisentra.

Jeg sa tidligere at «jo høyere du løfter livets energi gjennom din fysiske væren, dess mer elevert blir din bevissthet».

Ja. Og det later til å bety «ingen sex».

Nei. Det gjør ikke det. Ikke når du forstår det.

La meg gå tilbake til din tidligere kommentar, og klargjøre noe: Det er ikke noe uverdigg, eller uhellig, ved å ha sex. Den tanken må du få ut av hodet, og ut av kulturen.

*Det er ikke noe basisk eller vulgært eller «mindre enn verdig» (langt mindre hellig) ved en lidenskapelig seksuell opplevelse preget av begjær. Fysiske drifter er ikke manifestasjoner av «animalistisk oppførsel». De fysiske driftene er **innbygd i systemet av Meg**.*

Hvem tror du skapte det på den måten?

*Men fysiske drifter er bare en **ingrediens** i en kompleks blanding av reaksjoner dere alle har på hverandre. Husk, du er en tredelt skapning, med syv chakra-sentra. Når dere reagerer på hverandre utfra alle de tre delene og utfra alle de syv sentrene på samme tid, får du den toppopplevelsen du er ute etter den du er skapt for.*

Og det er ikke noe uhellig ved noen av disse energiene men om du velger bare én av dem, er det «u-helt». Det er ikke helt.

Når du ikke er hel, er du mindre enn deg selv. Det er det som menes med «uhelt».

Wow. Nå har jeg det. Jeg har det.

Formaning mot sex for de som velger å være «elevert», var aldri en formaning fra Meg. En invitasjon er ikke en formaning, men du har gjort det til det.

Og det var ikke en invitasjon til å slutte å ha sex, men til å slutte å være u-hel.

Uansett hva du gjør ha sex eller spise frokost, gå på jobben eller gå til stranden, hoppe strikk eller lese en god bok uansett hva du gjør, gjør det som en hel skapning: som den hele skapningen du er.

Dersom du har sex bare utfra ditt lavere chakrasenter, opererer du utelukkende fra rotchakraet, og mister den mest strålende delen av opplevelsen. Men om du blir elsket av en

annen person og det involverer alle syv energisentra, har du en topp opplevelse. Hvordan kan det ha seg at ikke det skulle være hellig?

Jeg er ikke i stand til å forestille meg at en slik opplevelse ikke skulle være hellig.

Og invitasjonen til å løfte livsenergien gjennom din fysiske skapning til toppchakraet, var aldri ment å være et forslag eller et krav om at du skulle koble deg fra bunnen.

Dersom du har løftet energien til ditt hjertechakra, eller til og med til ditt eget chakra, betyr det ikke at den ikke kan være i rotchakraet også.

Faktisk, om den ikke er det, er du frakoblet.

Når du har løftet livsenergien til dine høyere sentra, kan du velge å ha eller la være å ha det du kaller en seksuell opplevelse med en annen. Men hvis du velger å ikke ha det, er det ikke fordi det ville være et brudd med noen form for kosmisk lov om hellighet. Det vil heller ikke gjøre deg mer «elevert». Og om du velger å være seksuelt sammen med en annen, vil det ikke «senke» deg til et rotchakra-nivå med mindre du gjør det motsatte av å koble deg fra bunnen, og kobler deg fra toppen.

Så her er invitasjonen ikke en formaning, men en invitasjon:

Løft energien, din livskraft, til det høyest mulige nivå hvert eneste øyeblikk, og du blir elevert. Dette har ingen ting med å ha eller å ikke ha sex å gjøre. Det har å gjøre med å løfte din bevissthet uansett hva du foretar deg.

Jeg har det! Jeg forstår. Selv om jeg ikke aner hvordan jeg skal løfte min bevissthet. Jeg tror heller ikke jeg vet hvordan jeg skal løfte livsenergien gjennom mine chakrasentra. Og jeg er ikke sikker på om så mange mennesker vet hva disse sentrene er.

Enhver som oppriktig ønsker å vite mer om «åndelighetens fysiologi» kan finne det ut enkelt nok. Jeg har gitt ut denne informasjonen før, i veldig klare begreper.

Du mener i andre bøker, gjennom andre forfattere.

Ja. Les hva Deepak Chopra skriver. Han er en av de klareste budbærerne på hele planeten for øyeblikket. Han forstår åndelighetens mysterium og vitenskap.

Og det finnes også andre vakre budbærere. Bøkene deres beskriver ikke bare hvordan løfte livsenergien gjennom kroppen, men også hvordan du forlater din fysiske kropp.

Gjennom disse tilleggslesningene kan du huske hvor gledelig det er å gi slipp på kroppen. Da vil du forstå hvordan det har seg at du ikke trenger å frykte døden. Du vil forstå dikotomien: hvordan det er en glede å være i kroppen, og hvordan det er en glede å være fri fra den.